

Dosarul nr. 2rac-174/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. C. Troianovschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, A. Malii)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Gaz”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Orhei-Gaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tiramisa” cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Gaz” și menținută hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 martie 2018, SRL „Orhei-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tiramisa”, intervenient accesoriu Pancratie Movilean cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 14 iunie 2017, de către șoferul Pancratie Movilean, angajat al SRL „Tiramisa”, în timp ce conducea camionul de tip „Mercedes-Benz”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, a fost deteriorat gazoductul suprateran de presiune medie cu diametrul 50 mm și vana de presiune medie cu diametrul de 50 mm de la PRG nr. 10 din satul Zorile raionul Orhei, care se află la balanța SRL „Orhei-Gaz”.

A menționat că camionul de tip „Mercedes-Benz”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, este proprietatea SRL „Tiramisa”, fapt ce rezultă și din foaia de parcurs pentru autocamioane seria DAA nr. 08922464, emisă pentru perioada 12 iunie 2017-18 iunie 2017.

În rezultatul avariei ce a avut loc la obiectul industrial periculos descris și anume deteriorarea gazoductului și a instalației de gaze, s-au produs eliminări necontrolate de gaze naturale.

În scopul înlăturării deteriorărilor produse, a fost sistată furnizarea gazelor către locurile de consum ale 101 consumatori casnici și 2 consumatori noncasnici, iar pentru reluarea furnizării gazelor către aceștia au fost executate un șir de lucrări de restabilire.

A susținut că în rezultatul accidentului rutier provocat de șoferul Pancratie Movilean, SRL „Orhei-Gaz” a fost nevoită să suporte pierderi materiale în mărime de 38 261,99 de lei, care reprezintă costul lucrărilor de reparație, pierderi de gaze și pornire repetată a gazelor naturale.

La 6 septembrie 2017, SRL „Orhei-Gaz” a expediat către SRL „Tiramisa” reclamația nr. 312, prin care a solicitat repararea benevolă a pagubei cauzate de către Pancratie Movilean, angajat al SRL „Tiramisa”, cu prezentarea facturii de plată în mărime de 38 261,99 lei.

Însă, careva acțiuni de soluționare amiabilă a situației create și achitarea benevolă a prejudiciului cauzat de angajatul SRL „Tiramisa” nu au fost întreprinse, fapt ce se confirmă și prin răspunsul SRL „Tiramisa” nr. 225 din 15 septembrie 2017.

Având în vedere prevederile art. 1403, 1410 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, a considerat că anume SRL „Tiramisa” urmează să răspundă pentru prejudiciul cauzat, în baza a două temeuri distincte de drept și anume în calitate de comitent pentru fapta prepusului său și că este proprietarul mijlocului de transport ca sursă de pericol sporit, cu care a fost deteriorat gazoductul.

A relevat că Pancratie Movilean este angajat în funcție de șofer la SRL „Tiramisa”, iar la data când a deteriorat gazoductul, acesta era în timpul serviciului, care conducea autovehiculul SRL „Tiramisa”, astfel că prejudiciul cauzat de prepus în exercițiul funcțiilor încredințate se consideră a fi cauzat prin acțiunile comitentului, respectiv prejudiciul urmează a fi reparat de către SRL „Tiramisa”.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 10, 11, 14, 1398, 1403, 1416 Cod civil, în vigoare la acel moment, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Tiramisa” în beneficiul SRL „Orhei-Gaz” a sumei de 38 261, 99 de lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material cauzat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1147,85 de lei.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria satului Zorile r-nul Orhei.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că prin hotărârea din 15 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central, menținută prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată ordonanța procurorului din Procuratura Orhei din 28 august 2017 pe pornire a procesului-contravențional în privința lui Pancratie Movilean, a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatat al Inspectoratului de Poliție Orhei seria MAI 03766253 din 6 septembrie 2017, prin care Pancratie

Movilean a fost recunoscut vinovat și sancționat în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional, iar temeiul de anulare al procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 6 septembrie 2017, a constituit lipsa faptei contravenției în acțiunile șoferului Pancratie Movilean.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Pancratie Movilean nu este culpabil de producerea accidentului și cauzarea prejudiciului, respectiv nu poate surveni nici răspunderea civilă delictuală, întrucât nu sunt întrunite condițiile angajării răspunderii civile delictuale și anume nu a fost constatată vinovăția lui Pancratie Movilean, iar în lipsa vinovăției șoferului Pancratie Movilean, angajatorul SRL „Tiramisa” nu poate fi obligat la repararea prejudiciului.

Totodată, au stabilit instanțele de judecată ierarhic inferioare că accidentul din 14 iunie 2017, care a dus la deteriorarea transonului gazoductului amplasat în satul Zorile raionul Orhei, a fost provocat din cauza acțiunilor SRL „Orhei-Gaz”, care intenționat, sau în mod ușuratic, a admis amplasarea gazoductului contrar normelor în construcție ale sistemului de distribuție a gazelor, cu plasarea țevii supraterane de gaze naturale peste carosabil, acțiune care a provocat impactul dintre bena autocamionului de model „Mercedes-Benz”, cu numărul de înmatriculare XXXXX și țeava supraterană a gazoductului.

La 3 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Orhei-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat greșit normele de drept material, interpretând eronat legea și a dat o apreciere arbitrară probelor din dosar.

A considerat incorectă concluzia instanței de apel precum că la baza anulării procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 03766253 din 6 septembrie 2017 a Inspectoratului de Poliție Orhei, întocmit în privința lui Pancratie Movilean, a constituit anume lipsa vinovăției în acțiunile șoferului Pancratie Movilean.

A indicat că anume acțiunile neglijente ale șoferului Pancratie Movilean, angajat al SRL „Tiramisa” care a încălcat prevederile art. 32 alin. (4) lit. b), 33 din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, au dus la povocarea accidentului rutier, cu deteriorarea gazoductului suprateran de presiune medie cu diametrul 50 mm și vana de presiune medie cu diametrul de 50 mm de la PRG nr. 10 din satul Zorile raionul Orhei, care se află la balanța SRL „Orhei-Gaz”.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 1702-1704 din 28 noiembrie 2018, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, gazoductul prezintă un obiect staționar care nu poate fi calificat ca un obstacol neașteptat, posibilitatea evitării accidentului depinde de posibilitățile conducătorului autocamionului.

Astfel, șoferul Pancratie Movilean la sesizarea presupusului obstacol, urma să oprească mișcarea autotransportului și să anunțe persoanele oficiale, însă acesta a continuat deplasarea, provocând accidentul rutier vizat.

A considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au concluzionat că cauza producerii accidentului rutier a constituit amplasarea gazoductului la înălțimea de 5 m deasupra carosabilului, fapt care a făcut imposibilă evitarea impactului dintre autocamion și gazoduct, precum și faptul că accidentul rutier din 14 iunie 2017 ce a dus la deteriorarea transonului amplasat în satul Zorile r-nul Orhei, a fost provocat din cauza acțiunilor SRL „Orhei-Gaz”, care intenționat sau în mod ușuratic a admis amplasarea gazoductului contrar normelor în construcții ale sistemului de distribuire a gazelor.

A evidențiat că SRL „Orhei-Gaz” nu este proprietarul gazoductului vizat și acesta nu a fost construit de către SRL „Orhei-Gaz”, or, conducta de gaze a fost montată în anul 1997 de către SA „Asimont” în conformitate cu proiectul nr. 1903 ГСН/184 ГСН, elaborat de către АГРО ПКТМ or. Chișinău și care a fost dat în exploatare la data de 26 noiembrie 1997, beneficiarul al căreia este fosta gospodărie colectivă din satul Zorile r-nul Orhei.

Astfel, prima instanță în mod arbitrar a conchis că SRL „Orhei-Gaz” urmează să suporte prejudiciile cauzate în urma accidentului rutier, or, la materialele dosarului nu există nicio probă care ar demonstra că gazoductul la momentul impactului nu era poziționat conform normativelor, sau la ce înălțime era plasat.

Totodată, conform concluziilor din raportul de expertiză judiciară nr. 1702-1704 din 28 noiembrie 2018, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, nu a fost posibil de stabilit la care înălțime concretă a avut loc contactul gazoductului cu deza autocamionului.

A indicat că în speță este dovedită legătura cauzală între fapta prejudiciabilă a șoferului Pancratie Movilean, angajat al SRL „Tiramisa” și paguba cauzată SRL „Orhei-Gaz”, precum și mărimea acesteia.

La 22 iulie 2020, în adresa SRL „Tiramisa”, a lui Pancratie Movilean și Primăriei satului Zorile raionul Orhei a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Orhei-Gaz”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 38 vol. II), fiind recepționată de către SRL „Tiramisa” la data de 29 iulie 2020, de către Pancratie Movilean la data de 30 iulie 2020 și de către Primăria satului Zorile raionul Orhei la data de 28 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 45-47).

La 11 august 2020, SRL „Tiramisa” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către SRL „Orhei-Gaz”.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 7 mai 2020, ceea ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 27 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Orhei-Gaz”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Orhei-Gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Orhei-Gaz” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Gaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu